

GÓRNOŚLĄZAK

Pismo codzienne, poświęcone sprawom ludu polskiego na Śląsku.

GÓRNOŚLĄZAK

wychodzi 6 razy w tygodniu i kosztuje
miesięcznie 3.— zł.

Przez lud — dla ludu!

TELEFON Nr. 1414.

ODŁOSZENIA
oblicza się na wiersze milimetrowe. — Wiersz milime-
trowy kosztuje 15 groszy. — Wiersz reklamowy 60 gr.

REDAKCJA I EKSPEDYCJA

znajduje się w Katowicach, ul. Św. Stanisława 4.

Nr. 89

Katowice, środa 16-go kwietnia 1930.

Rok 29

Wielki Tydzień w Rzymie.

Rzym. We wszystkich bazylikach i kościołach rzymskich rozpoczęły się przy licznych udziałach wiernych uroczystości Wielkiego Tygodnia.

Nowi przedstawiciele St. Zjednoczonych w Warszawie.

Waszyngton. Dotychczasowy pierwszy sekretarz ambasady amerykańskiej w Berlinie, John Wiley przeniesiony będzie do Warszawy na stanowisko pierwszego sekretarza ambasady Stanów Zjednoczonych. Obecny berliński wicekonsul Harry L. Franklin obejmie stanowisko konsula amerykańskiego w Polsce.

Katastrofy w kopalniach niemieckich.

Berlin. W jednym z szybów kopalni węgla Recklinghausen w Westfalii wydarzyła się w sobotę katastrofa obsunięcia ziemi przy zakładaniu naboju dynamitowego. Bryły węgla zasypały 3 górników, którzy ponieśli śmierć.

Drugi wypadek wydarzył się w ub. niedzielę w kopalni Kangerbochum, gdzie dwóch górników poniosło śmierć wskutek obsunięcia się ziemi. (Pat.)

Wypadek samochodowy premiera francuskiego.

Paryż. Po posiedzeniu Izby, gdy premier Tardieu udawał się samochodem do domu, samochód jego zderzył się z taksówką, przyczem oba samochody zostały uszkodzone. Tardieu powrócił do domu pieszo. (PAT.)

Deficyt w budżecie angielskim.

London. Na posiedzeniu Izby Gmin kanclerz skarbu wygłosił exposé budżetowe. Kanclerz oświadczył, że budżet zeszłoroczny, zamknięty w dniu 31 marca 1930 r., dał deficyt w wysokości 14.522.000 funtów szterlingów, zamiast przewidzianej nadwyżki dochodów nad rozchodami w wysokości 4 milionów funtów szterlingów. (PAT.)

Anglicy w Indiach stracili cierpliwość.

Bombay. Znany działacz indyjski Jawa Arlar Nechra skazany został na 6 miesięcy więzienia. W kilka minut po otrzymaniu wiadomości o aresztowaniu go na targach zbożowych, wstrzymano wszelkie obroty. Komitet kongresu narodowego postanowił ogłosić dzień żałoby. (PAT.)

Walka z prohibicją.

Nowy Jork. Według dotychczasowych wyników trwającego jeszcze plebiscytu, urządzonego przez jeden z wielkich tygodników nowojorskich, zwolennicy prohibicji w 40 stanach otrzymali zaledwie 28 procent oddanych głosów. I tak za prohibicją oświadczyło się 553 tysięcy osób, za dopuszczeniem wina i piwa 600 tysięcy, za zupełnym zniesieniem prohibicji 300 tysięcy. (PAT.)

Dynamitowy argument.

Zurich. W pewnej miejscowości szwajcarskiej przed wejściem do mieszkania jednego z przedsiębiorców budowlanych nastąpił wybuch dynamitowy, który spowodował znaczne uszkodzenia, lecz nikogo nie zranił. Chodzi o demonstrację, celem uzyskania lepszych warunków płacy dla robotników budowlanych. (PAT.)

Aresztowanie 100 komunistów.

Warszawa. W związku konfekcyjno-krawieckim przy ul. Lesznej odbywało się zebranie, w którym brali udział członkowie komunistycznej partii polskiej i związku młodzieży komunistycznej. Na sali obecnych było około 100 osób. Przybyła na miejsce policja znalazła szereg dokumentów,

materiału propagandowego i odezw. Na widok przedstawicieli władz obecni zaczęli niszczyć papiery a jedna z obecnych Zaja Rak, usiłowała wyskoczyć przez okno, w ostatniej chwili jednak jednemu z policyjantów udało się ją zatrzymać. Aresztowanych skierowano do urzędu śledczego. (Pat.)

Zwycięstwo rządu Brüninga.

Parlament odroczonego do maja.

Berlin. Parlament rozpoczął w trzecim i ostatnim czytaniu dyskusję nad projektami ustaw finansowych i programem agrarnym rządu.

Dyskusja, jaka w ostatnich jeszcze godzinach toczyła się nad temi ustawami, nie wzbudziła prawie zupełnie zainteresowania. Powszechna uwaga skupiła się wyłącznie koło wyniku głosowania nad przedłożeniami rządowymi. Zagadnienie, czy opozycji uda się przez zmobilizowanie wszystkich swych członków uzyskać większość, potrzebną do obalenia programu rządu, stanowił przedmiot ożywionych komentarzy. Przemówienia przedstawicieli stronnictw opozycji na plenum sprawiły wrażenie, jakoby chodziło o zyskanie na czasie, celem umożliwienia wezwanym z prowincyj telegraficznie członkom frakcji opozycyjnych przybycia na czas do Berlina. M. in. niemiecka partja ludowa wezwała telegraficznie jednego z członków swej frakcji, który przybył w ostatniej chwili z Rzymu samolotem.

O godz. 2 po południu debata została ukończona, i przystąpiono do głosowania nad poszczególnymi ustawami, a więc przyjęto 250 głosami przeciwko 204 w głosowaniu imiennem ustawę o zmianie stawek celnych, obejmującej cła na olej skalny, projekt ustawy o juncim między programem

agrarnym a przedłożeniami finansowymi, oraz projekt ustawy o pomocy dla rolnictwa. Za ustawą głosowała obok frakcji rządowych, również frakcja niemiecko-narodowa. Przeciwno wypowiedziały się socjal-demokracja, komuniści i hitlerowcy.

Zmiana ustawy od podatku na tytoń i cukier przyjęto 230 głosami przeciwko 224. Przeciwno tej ustawie głosowali obok socjal-demokratów, komuniści i hitlerowcy, również część frakcji niemiecko-narodowej z Hugenbergem na czele.

W końcowym głosowaniu imiennem parlament przyjął następnie 228 głosami przeciwko 224 głosom socjaldemokratów, komunistów, hitlerowców i odłamu Hugenberga z frakcji niemiecko-narodowej projekt ustawy o podwyższeniu podatku od piwa łącznie z projektem ustawy o podatku obrotowym i podatku nałożonym na kooperatywy, w dalszym ciągu głosowania przyjęto 261 głosami przeciwko 193 postanowienia, w myśl których począwszy od 1 lipca b. r. wolny od cła kontyngent mięsa mrożonego zostaje zniesiony.

Po ukończeniu głosowania parlament odroczył się do 2 maja. Na porządku dziennym pierwsze czytanie preliminarza budżetowego na rok 1930. (PAT.)

Działalność przeciwpaństwowa Niemców w Polsce.

Bydgoszcz. W trzecim dniu toczącej się przed Sądem Okręgowym w Bydgoszczy rozprawie karnej przeciwko członkom Deutschtumsbundu oskarżonym o działanie antypaństwowe zeznawał rzeczoznawca Feliks Rankowski, radca Kuratorjum Szkolnego w Poznaniu. Rankowski stwierdza, że Kuratorjum posiadało wiadomości o wypadkach zbierania przez organizację mniejszości niemieckiej statystyki, dotyczącej polskiego szkolnictwa powszechnego, uważanej przez Kuratorjum za tajne. Do akcji tej, mającej wyraźne cechy działania przeciwko państwu, wciągnięte zostały siły nauczycielskie ze szkół państwowych i to za odpowiednim wynagrodzeniem. Z dokumentów znajdujących się w Kuratorjum w Poznaniu wynika, że do akcji Deutschtumsbundu prowadzonej w roku 1921, 1922 i 1923 zdołano pozyskać część nauczycielstwa polskiego drogą udzielania specjalnych zapomóg. Biorąc pod uwagę wyniki całej działal-

ności Deutschtumsbundu rzeczoznawca stwierdza, że szła ona jawnie w kierunku osłabienia względnie udaremnienia zarządzeń władz polskich.

Następnie Sąd przystąpił do odczytania szeregu dokumentów, przyczem wyłoniła się sprawa pomocy materialnej, udzielanej przez Deutschtumsbund rodzinom po poległych w wojnie Niemcach zamieszkałych w Polsce. Oskarżony Schmid w odpowiedzi na pytania przewodniczącego, jaki cel miały te dodatkowe wsparcia, udzielane ze strony organizacji niemieckiej obywatelom polskim narodowości niemieckiej mimo, że w myśl obowiązujących ustaw pobierali i pobierają do dnia dzisiejszego renty t. zw. wdowie i sieroce ze Skarbu Państwa Polskiego, tłumaczy, że wsparcia te były w dużej mierze niewystarczające i że związki niemieckie chcąc ulżyć biedzie swoich członków używały czasowo subsydjów pieniężnych. (Pat.)

Pierwsze jaskółki.

W powodzi drobnych notatek o charakterze czysto informacyjnym utonąła niemal zupełnie wiadomość o zmniejszeniu się liczby bezrobotnych w ostatnim tygodniu ub. miesiąca. Zmniejszenie to napozór niewielkie, bo sięgające dotychczas dopiero 0.5%, niemniej jest jednak objawem dodatnim i jako taki zasługującym na wyraźne podkreślenie. Pojawia się ono bowiem po raz pierwszy od jesieni ub. r., stwierdzając najpoważniejszym bo liczbowym argumentem, że ciężka dotychczas sytuacja gospodarcza kraju zaczyna się już jednak dźwigać powoli wzwyż.

Przy tej okazji trzeba stwierdzić również fakt, często u nas zapomniany. Jeżeli pod ocenę weźmie się nas stan gospodarczy pod kątem liczby bezrobotnych, to wówczas sytuacja w Polsce — na tle ogólnie-europejskiego kryzysu gospodarczego — nie może i nie powinna być uważana za alarmującą. Cyfra bezrobotnych waha się u nas od dłuższego czasu w granicach od 150 do 200 tysięcy, a więc nie dochodząc do 0.7% ogólnej liczby ludności. Nierównie wyższe cyfry pozbawionych pracy wykazują statystyki Wielkiej Brytanji, gdzie według ostatnich danych rzesze bezrobotnych liczą zgorą 1.600.000 ludzi, co w stosunku do liczby ludności wynosi nie 0,7 jak u nas, ale około 4%. A przecież Anglja nie jest państwem, któreby tak, jak my, zaledwie przed 11 laty odzyskało niepodległość, któreby musiało mozolnym wysiłkiem wszystkich warstw społecznych dźwigać za ruin wojny, jaka właśnie u nas najdłużej przeciągała się na kontynencie. Anglja wreszcie nie jest państwem, gdzieby należało zjednoczyć trzy dzielnice, przez stulecie zgorą żyjące odrębnym życiem gospodarczym, a jednocześnie poddać reorganizacji całą produkcję krajową i przystosować ją do warunków konsumpcji wewnętrznej i eksportu nazewnątrz.

To wszystko właśnie jest naszym zadaniem, — jakże olbrzymiem i jakże bardzo skomplikowanym. Produkcja przedwojenna Rzplitej, a raczej trzech jej dzielnic istniejących od roku 1914, — mieściła się w granicach politycznych trzech państw zaborczych, stanowiąc pewne, mniejsze lub większe części produkcji rosyjskiej, austriackiej i niemieckiej. Z konieczności więc rozplywała się ona w tych trzech potężnych organizmach gospodarczych, z których jeden rosyjski, przestał dla nas istnieć niemal zupełnie, — drugi, austriacki, rozpadł się na szereg drobnych organizmów, żyjących własnym życiem i mających szereg nowych trudności do pokonania, — trzeci wreszcie, niemiecki, wypowiedział nam walkę ekonomiczną, jaka zakończy się dopiero w przyszłości z chwilą faktycznego wejścia w życie umów gospodarczych między Polską a Rzeszą.

W tych warunkach Polska musiała poszukiwać również dla siebie nowych rynków zbytu. Częściowo znalazła już je, a znajduje dalej coraz to nowe. Dowodem tego jest stały nasz wzrost eksportu, rozwijającego się z każdym

